

LESENA POTICA

(RUSINSKA VELIKONOČNA POVESTICA)

V NEKI VASI STA ŽIVELA DVA BRATA, DEMETRO IN PETRO. BILA STA OBA OTROKA ISTE MATERE, A USODA JIMA NI BILA ISTA!

STAREJŠI DEMETRO SE JE BOGATO OŽENIL, IMEL JE ZDRAVE OTROKE, NASUŠIL JE VSAKO LETO OBILO SENA, KRAVE SO MU DAJALE MNOGO TELET, TAKO DA ŽE NI VEDEL, KAM BI Z DENARJEM. SKRIL GA JE TOREJ V TORILO, V KATEREM PEČEJO VELIKONOČNO POTICO. DOBRO SE MU JE GODILO. BIL JE BOGAT.

ČISTO DRUGAČE JE BILO Z MLAJŠIM, S PETROM. VZEL SI JE REVNO ŽENO, OTROCI SO MU BOLEHALI, SENO JE GNILO IN TELETA SO NAPADALI MEDVEDJE. SLABO SE MU JE GODILO, BIL JE SIROMAK.

ZAMAN JE SEKAL DRVA V GOZDU, PODIRAL DREVESA IN IMEL NA ROKAH KRVAVE ŽULJE. DOMA JE BILA BEDA IN LAKOTA.

IN PRIŠLA JE VELIKA NOČ, VELIKA SOBOTA.

POVSOD SO SE PEKLE VELIKONOČNE POTICE. NIHČE PA PRI RUSINIH NE SME POTICE REZATI PREJ, DOKLER JE DUHOVNIK NE BLAGOSLOVI. VSAK RUSIN MORA O VELIKI NOČI JESTI BLAGOSLOVLJENO POTICO, DRUGAČE GA ČAKATA BEDA IN GLAD.

IN TAKO JE PRIŠLA VELIKA SOBOTA. VSE GOSPODINJE KURIJO PEČI, MESIJO TESTO, SAMO PETROVA ŽENA NIMA DOMA NITI PEŠČICE MOKE. ZA VSAKEGA JE IMELO BOGATO PETROVO SORODSTVO DAR, SAMO ZA PETROVO — BRATOVO — ŽENO NE.

»VSO MOKO SEM PORABILA. SAMO TOLE MI JE OSTALO,« PRAVI BRATOVA ŽENA IN POMETE, KAR JE OSTALO NA MIZI.

»NA, MARIJKA, DA NE BOŠ REKLA! LAHKO SPEČEŠ OTROKOM IZ TEGA NEKAJ KOLAČEV.«

MARIJKA JE VZELA TROHICO MOKE, ŠLA DOMOV, JOKALA IN TOŽILA MOŽU:

»AH, PETRO, NE BOMO IMELI PRAZNIKOV, BOG NAM NI DAL BLAGOSLOVA!«

UBOGEMU PETRU SE JE SKRČILO SRCE, POTEM PA JE MISLIL, MISLIL IN SE SLEDNJIČ DOMISLIL, KAKO JE TREBA STORITI, DA BO PRIDNA ŽENA MARIJKA IZ TROHICE MOKE VENDARLE SPEKLA POTICO.

PETER JE IZREZAL POTICO IZ LESA, ŽENA MU JE UMESILA TESTO, ZAVILA VANJ LES IN SPEKLA.

NESLA JO JE K BLAGOSLOVU KAKOR DRUGE, DA BI JO POP BLAGOSLOVIL.

SAMO SMEHLJA SE, KO STIKAJO DRUGE KMETICE GLAVE IN JO ZAVIDLJIVO GLEDAJO! NJENA LESENA POTICA JE BILA NAMREČ TAKO VISOKA IN LEPA, KAKRŠNE ŠE NIHČE NI VIDEL. NITI BOGATA DEMETROVA ŽENA NI IMELA TAKŠNE.

»POSLUŠAJ, MARIJKA,« PRAVI DEMETROVA ŽENA, »ČE ZAMENJAŠ SVOJO POTICO Z MOJO, TI DAM ŠE JAJC IN MASLA POVRH. ALI HOČEŠ?«

»ZAKAJ PA NE?« SE JE NASMEHNILA PETROVA ŽENA. POTEM STA SI POTICI ZAMENJALI, ZVONOVI SO PRAZNIČNO ZADONELI IN SVEČENIK JE BLAGOSLAVLJAL.

DEMETROVA ŽENA SE NAPIHUJE S SVOJO POTICO, PETROVA PA SE SAMO SMEHLJA.

BILO JE PO BLAGOSLOVU. DEMETROVKA JE POVABILA POL VASI NA POJEDINO IN ZDAJ HITI DOMOV, DA BI MOGLA NAREZATI KRASNO POTICO.

GOSTJE SO PRIŠLI, SE POGOVARJALI IN SMEJALI. DEMETROVKA REŽE POTICO IN REŽE, A RAZREZATI JE NE MORE.

PRISKOČI NJEN MOŽ, ZASADI NOŽ — VSI ČAKAJO. POTICA JE ZNOTRAJ LESENA.

NIHČE NI VEDEL O ZAMENI IN VSA VAS JE GOVORILA, DA JE TESTO LAKOMNE KMETICE ZA KAZEN ZDREVENELO.

SAMO DEMETRO IN NJEGOVA ŽENA STA VEDELA, ZAKAJ JE MORALA UBOŽICA MARIJKA SPEČI POTICO IZ LESA. SRAM JU JE BILO IN NIČ VEČ NISTA BILA LAKOMNA.

SICER PA MARIJKA IN PETRO NISTA VEČ POTREBOVALA NJUNE POMOČI. TUDI ONADVA NISTA MOGLA RAZREZATI SVOJE VELIKONOČNE POTICE IN STA NAŠLA V NJEJ DENAR, KI GA JE DEMETRO VLAGAL V TORILO ZA POTICO. NJEGOVA ŽENA JE V TORILO VLOŽILA TESTO IN GA ZAPEKLA, NE DA BI VEDELA ZA TO.

TAKO JE PETRO LEPO POPLAČAL DOLGOVE, DOBRO SE JIMA JE GODILO IN MARIJKI NI BILO NIKOLI VEČ TREBA O VELIKI NOČI PEČI LESENE POTICE.